

salicílic. Mendel (5) afirma que s'absorbeixen fàcilment els lipòides solubles, quan es friccionen en el dors de la llengua. Encara que l'efecte de la nitroglicerina ingerida és incert, una gota de solució alcohòlica a l'1 per cent obra ràpidament. El sulfat d'atropina, el nitrat d'estrícina i altres alcalòides en solució alcohòlica, també obren com si s'administrassin amb injeccions. La estrofantina, dues gotes de solució a l'1 per cent, obra en 15 a 30 minuts. L'esmentat autor feu que li prepararessin "pastilles perlinguals", que contenien bicarbonat de sodi i àcid tartàric a fi d'obtenir una desintegració ràpida i tal volta que l'àcid carbònic estimulés l'absorció.

No hi ha dubte que l'esperit aromàtic d'amoniac friccionat amb glassa o cotó en la llengua d'un subjecte comatós ha de produir una excitació reflexa millor que la inhalació.

Ultimament s'ha fet un interessant esforç per utilitzar així la insulina, que, com se sap, no obra a l'ingerir-se, per destruir-la els ferments digestius. A molts observadors els ha resultat negatiu l'empleu perlingual de la insulina líquida habitual. Mendel, Wittgenstein, i Wolffestein (6) varen experimentar amb insulina seca sense preservatius irritants, en comprimits, que representaven quinze unitats cada un, descobrint que, degudament utilitzada, la via perlingual equival a la hipodèrmica al triple de la dosi. Com que no poden administrar-se més de dues tauletes (30 unitats) d'aquesta forma cada vegada, s'ha de reservar aquest mètode pels malalts per als quals basti una dosi hipodèrmica de 10 unitats tres vegades al dia. En els més greus podria minvar-se així el nombre d'injeccions diàries, utilitzant la via hipodèrmica abans del repàs més important, i la perlingual abans dels altres. Car, el mètode seria ineficaç en el coma, precoma i tots els casos de diabetis greu. Han de friccionar-se les substàncies amb força damunt la llengua i evitar la injecció o expulsió en la saliva. També s'ha de mantenir la boca amb bon estat, car una llengua saburrall no absorbeix bé. Si està molt bruta, s'ha de netejar friccionant-la amb àcid clorhídric diluït. Els encerts relatius a l'eficàcia

de l'insulina per via perlingual els confirma Blum (7), així com Jordi Korbsch (8). L'últim no considera el mètode perlingual equivalent al subcutani, ni el triple. No obstant, és interessant el fet que observés en un cas un atac hipoglucèmic, després d'aplicar 60 unitats a la llengua. L'efecte no dura més de dues hores. No obstant, aquest autor reconeix que podria utilitzar-se el mètode en els casos lleugers i abans dels petits àpats. La sialorrea i la hiperestèsia de la mucosa impediran probablement tot ús perllongat. En els casos greus, no s'hi pot pensar.

ADMINISTRACIÓ PERORAL

General.—Davant de la probable importància de l'administració perlingual, sembla que s'hauria de canviar el tema de "administració oral" que s'ha aplicat fins ara a la ingestió de medicines, en "administració peroral", car no hi ha dubte que l'aplicació de medicaments sobre i sota de la llengua es més "oral" que la ingestió.

L'administració peroral constitueix el mitjà més antic i còmode per a subministrar medicaments per efecte orgànic. Per això s'han d'administrar sempre peroralment, a menys que altres mètodes presentin avantatges ben definits. Fins quan el malalt no pot ingerir, pot produir-se a voltes el remei molt profitosament en l'estómac per mitjà de la sonda, o del cateter introduït en el nas (gavage); i si el malalt vomita, la sonda duodenal pot encara permetre la ingestió per via digestiva. No obstant, si el remei trastorna la digestió, o aquesta destrueix el remei, si hi ha vòmits i catarsis, o inflamació o ulceració gàstrica, s'ha d'imposar la càrrega de l'absorció a un altre òrgan. Quan l'absorció digestiva és massa lenta, deguda al chock, síncope o extasi circulatori o és massa difícil, cal escollir un mètode més ràpid. Mentres una substància permanece simplement en l'aparell digestiu, sols pot exercir un efecte local sobre les seves parets. No pot afectar les cèl·lules orgàniques més que si les tinguéssim en el palmell de la mà. Això posa de

(5) MENDEL, F.: *Die perlinguale application der Medikamente*, München. *med. Wchnschr.* 69:1593 (Nov. 17) 1922.

(6) MENDEL, BRUNO; Wittgenstein, Annelise; i Wolffestein, Erich: *Die Perlinguale Application des Insulin*, *Klin. Wchnschr.* 3:2341 (Dic. 16) 1924.

(7) BLUM: *Presse Med.*, (Abril 16) 1924.

(8) KORBSCH, JORG: *Ueber Perlingual Zugeführtes Insulin bei Zuckerkranken*, *Klin. Wchnschr.* 4:2327 (Nov. 26) 1925.